

engelske Regering om at frigive Sejladsen paa Island, saa var Adressen neppe fremkommet, siger det ærede Medlem. Det forekommer mig da højst mærkeligt, at Adressen netop fremkom med den Adresse, den fik, thi naar det ærede Medlem mener, at hvis Lagtinget havde anmodet den danske Regering om at virke kraftigt hos den engelske for en Forbedring af Forholdene for Færøerne, vilde Adressen neppe være fremkommet, udtrykker det ærede Medlem jo en stor Tillid til den danske Regerings Evne og Villie til at varetage Færøernes Tarv. Derfor finder jeg det mærkeligt, at man, naar man overhovedet anser det for nødvendigt at komme med en Adresse, saa ikke retter den til den udmærkede danske Regering, som vilde fremme Færøernes Sager paa bedste Maade, i Stedet for at henvende sig til den engelske Regering; det ærede Medlem taar oven i Købet i Regeringspartiet og sunde altsaa fremkomme med Lovord over kegeringens Virksomhed for Færøerne. Reg synes derfor, at man maa afvente en Jærmere Forklaring fra det ærede Medlem af Grunden til, at Adressen ikke var henvendt til den danske Regering, naar man netop havde saa stor Tillid til den; der kunde man klage over Amtmanden og Lagtingets Sendrægtighed og alt muligt andet og bede Regeringen tage kraftigt fat i Forholdet til England. Det skete imidlertid ikke, Adressen blev rettet til den engelske Regering, men det ærede Medlem siger, at han er overbevist om, at der ikke bag denne Adresse ligger nogen uvenlig Stemning overfor Danmark. Saa vidt jeg forstod det ærede Medlem, mente han, at den danske Regering maatte have misforstaaet Grundlaget for Amtmandens Spørgsmaal. Det tyder paa, at det ærede Medlem er misfornøjet med Regeringens Svar paa Amtmand Rytters Spørgsmaal. Men nu siger det ærede Medlem, at han har intet Kendskab til Adressens Fremme.

Det ærede Medlem rettede til Slutning en smuk Salut til mig. Jeg skal ikke gøre Gengæld, men nøjes med at sige til ham, at han er noget af Gummielastikum. Det er ikke til at finde, hvor man har ham, hverken her eller paa Færøerne, og hans Udtalelser paa Færøerne har efter Færingeres Sigende en anden og skarpere Karakter, end det ærede Medlems Udtalelser hernede. Det ærede Medlem har altsaa intet Kendskab til Adressens Fremkomst; men der blev i alt Fald agiteret stærkt for den i de Blade, det ærede Medlem særlig støtter sig til, nemlig „Tingakrossur“

og „Förayatidindi“. For øvrigt har en nær Ven af det ærede Medlem, nemlig tidligere Folketingsmand Patursson, udtalt, at Amtmand Rytter burde afgaa og det ærede Medlem være hans Afløser. Om det er med det ærede Medlems Billigelse, at han fremtræder som Amtmandsemne, ved jeg ikke, men det kan forklare noget af Stormen mod Færøernes Amtmand, som det ærede Medlem ogsaa har klaget over til Ministeriet. Et af Klagepunkterne var det, at han endnu ikke kunde tale Færøsk. Det ærede Medlem oplyste imidlertid ikke noget om, at det havde skadet Forstaaelsen deroppe eller Forholdet til Befolkningen. Det ærede Medlem indrømmer, at han kom hjem med Ministeriets Svar eller med Kendskab dertil, og at Amtmanden da intet Svar havde faaet. Men, insinuerede det ærede Medlem, maaske han heller ikke brød sig om at faa noget Svar, at dømme efter den Interesse, han viste for Færøernes Forsyning. Denne Udtalelse synes jeg atter stiller det ærede Medlem i et mærkeligt Lys. Det ærede Medlem bragte saa imidlertid Svaret til Bladene, hvorefter der begyndte en ny Agitation. Det var altsaa i Anledning af disse Artikler i Bladene, at Amtmanden vilde have Klarhed over Spørgsmaalet, om det var det ærede Medlem, der var Bud og inspirerede Bladene, eller hvordan det forholdt sig med dette Svar. Men Amtmanden siger i det hele temmelig tydeligt, at det ærede Medlem stod bagved Agitationen og Artiklerne.

Det ærede Medlem finder det mærkeligt, at Amtmanden ikke henvendte sig til ham. Men vore Amtmænd plejer jo at henvende sig til Regeringen og rænder ikke og taler med Folketingsmændene; jeg antager, noget lignende er Tilfældet paa Færøerne. Det afgørende er imidlertid, at Amtmanden har virket, hvad han kunde, for Øernes Forsyning, ikke, om Amtmanden har vist det ærede Medlem større eller mindre Honnør.

Angaaende Bladet „Dimmalætting“, Amtstidenden, meddeler det ærede Medlem, at Amtmanden skriver oplysende Artikler i Bladet. Det er vel om økonomiske Forhold, om Tilførselsforholdene, og jeg synes, man maa prise Amtmanden for, at han ønsker saa vidt muligt at oplyse Befolkningen. I denne Forbindelse anførte det ærede Medlem nogle nedsættende Udtalelser om „Dimmalætting“, der blandt andet har skrevet nedsættende om Regeringen ved Øsalget. Det kan dog ikke være nogen afgørende Dom over Bladet; i den Henseende har det delt Skæbne